

VARMISTIN

Päijät-Hämeen maakuntajoukkojen lehti 2/2014

Maanpuolustuspäivä
Padasjoella 9

Kesäyön marssi palasi
juurilleen Tuusulaan 8

Henkilöhaastattelussa
pitkäaikainen komppanian
aktiivi Ari Kahrola 11

VOIMANKÄYTTÖ-

koulutukset olivat kevään suosittua antia s. 6

TÄSSÄ NUMEROSSA:

VARMISTIN NRO 2

31.8.2014
6. vuosikerta

SISÄLTÖ

Päätoimitus 3

Aluetoimisto 4

Varapäälikkö 5

Voimaa ja sen käyttöä – Voimankäyttökoulutukset
1–3 6

Tuusulassa jääkärien jäljillä 8

Maanpuolustuspäivä Padasjoella 9

Tulevia tapahtumia 9

Esittelyssä Ari Kahrola 10

**Maanpuolustus-
päivää vietettiin
Padasjoella s. 9**

VARMISTIN on Päijät-Hämeen maakuntajoukkojen lehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Seuraava numero ilmestyy lokakuussa 2014. Aineisto sitä varten on toimitettava 15.10.2014 mennessä.

ISSN-L 2242-4679
ISSN 2242-4679

Päätoimittaja

Kaarina Honkalammi
kaarina.honkalammi@maakuntakomppania.fi
044 555 2799

Toimittaja

Jenni Paasio
jenni.paasio@maakuntakomppania.fi

Mainokset

Varmistin ry
Vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen tukiyhdistys
Puheenjohtaja Hannu Tukia
hannutukia@live.fi
045-6356195

Jäsenrekisteriasiat

Timo ja Margit Vento

Yhdistyksen posti

Varmistin ry, PL 182, 15101 Lahti

Päijät-Hämeen Maakuntakomppania

PL 5, 15701 LAHTI
Käyntiosoite Hennalankatu 259
0299 484 133 (ma-pe virka-aikana)

Yksikön päällikkö

yliluutnantti Timo Matilainen
0299 484 133
timo.matilainen@maakuntakomppania.fi

Päivystäjä

040 775 8992
paivystaja@maakuntakomppania.fi

Komppanian toimisto

Hennala, rakennus 22
Avoinna keskiviikkoisin 16.30-17.30

Painopaikka Padasjoen kirjapaino

Kannen kuva Jenni Paasio

Sisäkannen kuva Heikki Koskinen

TURVALLISUUS

arjessa on pieniä tekoja.

ELOKUUSSA SAATELTIIN taas koulutielle joukko uusia pikku koululaisia. Suuren näköisten reppujen kanssa kulkevat pienet ihmiset ovat hyvä muistutus itse kullekin arjen turvallisuuden merkityksestä. Kukapa ei haluaisi oman lapsen olevan turvassa niin kotona kuin koulumatkallakin?

Arjen turvallisuuteen voi jokainen vaikuttaa pienillä asioilla, jopa huomaamattomilla. Ajattelepa, jos pikku-poika tai -tyttö kipittää reppuineen tielle juuri, kun vilkaiset sekunnin verran muualle. Seuraukset voivat koitua koko loppuelämäksi. Autoillessa on maltettava hetki keskittyä ajamiseen, ja päivittää Facebookia tai vastata puheluun vasta pysähtyttyä.

Muita turvallisuustekoja ei ole vaikeaa keksiä. Juttele lapsesi kanssa koulukiusaamisesta, ja ole kiinnostunut asioista, joita koulupäivän aikana tapahtuu. Opetelkaa yhdessä liikennesääntöjä ja pitäkää kiinni siitä, että pyöräilykypärän käyttö on rutiinia. Älä hyväksy hiljaisesti jos kohtaat kiusaamista tai väkivaltaa – aikuisella pitää olla rohkeutta puuttua, jos näkee jotakuta kiusattavan tai muuten kohdeltavan huonosti. Näytä turvallisuudessa itse esimerkkiä käytökselläsi.

Oma kesäni on mennyt pitkälti töissä. Työharjoittelussa Helsingin poliisilaitoksella on päässyt näkemään kesäistä kaupunkia parhaimmillaan ja pahimmillaan. Valitettavan monen aikuisen ja nuoren alkoholinkäyttö aiheuttaa paljon häiriöitä järjestykseen ja turvallisuuteen. Erilaiset välienselvittelyt nyrkein ovat usein seurausta alkoholihuuruisesta illasta. Kaupungilla ei ole erityisen turvallinen olo, jos joka kulmalla on joku nenä veressä. Sen voisikin lisätä omalle turvallisuustoivelistalle, että ihmiset jaksaisivat miettiä milloin ja miten viinaa käyttävät, ja tajuaisivat vähintään pysyä poissa auton ratista, kun kuppia on kallisteltu.

Työhön mahtuu onneksi myös paljon mukavia ihmisiä ja tapauksia. Voi sanoa, että jokaiseen työvuoroon on ollut kiva lähteä. Nuorempaa konstaapelia on kohdeltu laitoksella kollegana ja kokeneemmat ovat hyvällä motivaatiolla kouluttamassa uudempaa. Ja vaikka lait ja asetukset ovat melko pysyvä perusta kaikelle, voi ja pitääkin työtä tehdä omalla persoonalla, mihin myös rohkaistaan. Vuoron aikana ajatut keikat tai hoidettu tutkinta ovat itselle konkreettinen osoitus siitä, että saa olla mukana tekemässä turvallisuutta, että lapsemme voivat edelleen kulkea kävellen omat koulumatkansa ja leikkiä piholla kavereiden kanssa ilman jatkuvaa valvontaa.

Turvallista alkusyksyä toivottaen,
Kaarina.

HEVOSMIES- NÄKÖKULMAA

”PAIKALLISPUOLUSTUSKONSEPTI” jul-
kistettiin vihdoin maavoimien komentajan ja operaatio-
päällikön voimin. Maavoimien paikallispuolustuksen perus-
teiden esittelymateriaalissa todetaan mm. ”Kaikki puolustus-
voimien joukot osallistuvat paikallispuolustuksen toimeenpa-
noon. Joukkojen toimintojen yhteensovittamisella optimoi-
daan puolustusvoimien joukkojen ja suorituskykyjen käyt-
tö yhteiskunnan toimintojen turvaamiseksi koko valtakun-
nan alueella.

Paikallispuolustus kattaa koko maan. Paikallispataljoonat to-
teuttavat vastuualueellaan paikallispuolustuksen suunnitte-
lun ja johtamisen yhteistoiminnassa muiden viranomaisten
sekä toimijoiden kanssa.

Paikallispataljoonien tehtävät vaihtelevat eri toiminta-alueil-
la. Paikallispataljoonan päätehtävät ovat joukkojen perusta-
minen, aluevalvonta ja kohteiden suojaaminen. Paikallispatal-
joonan tehtäviä voivat lisäksi olla:

- joukkojen koulutus
- asevelvollisuusasioiden hoito
- taistelutehtävät
- tiedustelu ja valvonta sekä tulenkäyttö
- erikoisjoukkojen vastainen toiminta
- vastuualueen tiestön ja alueiden käytön suunnittelu ja joh-
taminen
- perustettujen joukkojen keskitysmaarsien ohjaaminen
- etsintä ja pelastustoiminta
- tuki muille viranomaisille
- sotavankien käsittely

Maakuntakomppania:

- Maakuntakomppanian päätehtävät ovat kohteiden suojaus,
aluevalvonta ja taistelutehtävät
- Paikallispataljoonan joukoista maakuntakomppanialla on
parhaat edellytykset normaaliolojen ja poikkeusolojen vir-
ka-aputehtäviin
- Maakuntakomppanioihin sijoitetaan ensisijaisesti sopivia, si-
toutuneita ja aktiivisia reserviläisiä
- Reserviläiset sijoitetaan pääosin oman asuinmaakuntansa
alueella toimivaan maakuntakomppaniaan”

Hevosmiehen näkökulmasta tarkasteltuna voitaneen kysyä,
että oliko tässä jotain uutta? Tätähän me olemme täällä jo
nytkin tehtet tai suunnitelleet tekevämme. Utta kai on se,
että nyt teemme sen ”dynaamisemmin ja proaktiivisemmin”!
Vai olemmeko me Päijät-Hämeessä jo tehneet niin ennenkin,
emme vaan ole huudelleet siitä median edessä, vai...

Kyllä taasen talleilla tiedettiin etukäteen se mitä Helsingin
herrat eivät vielä silloin tienneet päättävänsä, nimittäin rat-
suväen perinteiden pysymisestä Päijät-Hämeessä. Me tule-
vassa Hämeen aluetoimistossa otamme tuon velvollisuuden
ilolla ja kunnianosoituksena vastaan.

Piiska eteenpäin käännettynä jatkamme kohti syksyn pää-
harjoitusta.

Hevosmies Janne

KAIKELLA ON aikansa!

KUNTÄMÄ LEHTI on kädessäsi ovat viimeiset varusmiehet lähteneet tai lähtemässä Hämeen Rykmentin porteista viimeisen kerran. Päijät-Hämeen aluetoimisto muuttaa uusiin tiloihin lokakuun loppuun mennessä. Vaikka nämä asiat ovat olleet tiedossa jo pitkään, tapahtuu yhden aikakauden loppu nyt konkreettisesti.

Poikasena perheemme miesväellä oli tapana katsoa kuukauden western. Noista ajoista mieleen jäi laatuaika isäni ja veljeni kanssa ja varsinkin se, että sai valvoa myöhempään kuin yleensä. Itse westerneistä muistan oikeastaan vain sen, että John Waynen roolihenkilö oli aina se vanhempi ja viisaampi ratsuväen kersantti, joka neuvoi nuorta luutnanttia vaivihkaa, luutnantin oli kuitenkin lopulta opittava itse omista virheistään, kun hän ei kuunnellut kokenutta kersanttia.

Myös maakuntakomppaniasta löytyy paikka John Waynelle jo partiotasosta lähtien.

Nyt onkin oikea hetki tarttua tilaisuuteen ja antaa uusille kasvoille haastavia tehtäviä vähintäänkin harjoituksissa ja mahdollisuuksien mukaan kierrättää vanhat jermut uusiin haasteisiin tai antaa heille tilaa olla oman osastonsa John Wayne.

Osa maakuntakomppanian pitkän linjan taistelijoista on jo kierrätetty uusiin haastaviin tehtäviin. He ovat toki yhä maakuntajoukkojen kirjoilla, vaikeivat itse yksikköön kuulukaan.

Lapin Lahden Lintujen filosofiaa mukaillen: Kaikella on aikansa ja paikkansa, sateetkin tulevat ajallaan helteisen kesän jälkeen.

Tärkeintä on että maakuntakomppania ei jää polkemaan paikalleen.

Päijät-Hämeen maakuntakomppanian varapäällikkö

**Yli luutnantti res
Kimmo Korhonen**

VOIIN

Ja sen käyttö

Voimankäyttökoulutus alkaa ykkös- ja kakkoskurssilla perusteista, joista siirrytään fyysisiin ja taktisiin harjoituksiin. Kolmoskurssilla pääosassa voimankäyttö ampuma-aseella. Keväällä järjestettiin kurssit ykkösestä kolmoseen.

ENSIMMÄINEN OSIO voimankäyttökoulutuksesta aloitettiin teoriaosuudella Hämeen rykmentissä Esikuntaeskadroonan auditoriossa. Teoriaosuudessa kävimme läpi Puolustusvoimien voimankäyttöohjeistusta ja lakipuolikin tuli tutuksi. Suuri osa kurssilaisista työskentelee yksityisellä turvallisuusalalla ja niinpä saimme hyvää keskustelua aikaiseksi teoriatunneilla. Teoriaosuuden loputtua lähdimme pyyhkimään pölyt Esikuntaeskadroonan painisalin tatamilta, kirjaimellisesti.

Seuraavaksi alkoi kurssin fyysinen osuus. Hyvien lämmittelyjen jälkeen rupesimme treenaamaan fyysisiä kuljetus- ja hallintaotteita, henkilön hallintaa maassa, partiotekniikkaa ja käsiraudojen käyttöä. Kaikki tekniikat käytiin läpi todella yksityiskohtaisesti, ja jos ei saanut tekniikkaa onnistumaan, niin heti oli kouluttaja avustamassa.

Seuraavana päivänä oli vuorossa voimankäyttövälineet, joihin lukeutui tällä kertaa vinyyli/teleskooppipatukka, OC-sumutin ja käsiraudat. Välineisiin tutustuttiin kunnolla ja niiden käyttöä ja välineen vaihtoa harjoiteltiin kunnolla. Voimankäyttökoulutuksen ensimmäisen osion lopussa oli vuorossa OC-sumuttimen altistus, joka jostain kumman syystä ei herättänyt iloa kaikissa kurssilaisissa.

Voimankäyttö kakkosessa kerrattiin ja sovellettiin

VK 2 alkoi teoriakokeella, joka pitää läpäistä saadakseen voimankäyttöoikeudet. Koe oli melko helppo, jos oli jaksanut lukea siihen. Teoriaosuuden jälkeen kurssilaiset kokoontuivat Esikuntaeskadroonan sisäpihalle ja siitä alkoi taas koulutuksen fyysinen osio.

Tällä kertaa vuorossa oli partion toiminta, johon lukeutui partion sijoittuminen eri tiloissa sekä ajoneuvosta poistaminen. Kaikki osa-alueet käytiin aluksi läpi yksityiskohtaisesti. Kurssin aikana käytiin läpi myös aggressiivisen henkilön kohtaaminen sekä stressireaktioita.

Toisessa osiossa aiheena oli myös case- eli tilanneharjoittelu. Kouluttajat olivat rakentaneet radan, joka suoritettiin partiona. Radalla vastaan tuli tilanteita, joissa piti toimia koulutetulla tavalla: joissain täysin voimankäytöllisesti sumutinta taikka patukkaa käyttäen. Ratoja oli kaksi. Niistä toinen sijaitsi AUK-rakennuksen alakerrassa ja toinen Esikuntaeskadroonan tiloissa.

Kurssin edetessä kerrattiin koko ajan jo opittuja tekniikoita ja case-tilanteissa katsottiin, miten toimitaan. Ainahan se ei mennyt niin kuin elokuvissa ja tällöin kouluttaja antoi pa-

11AA

ää perusteista soveltamiseen

kurs-
sovel-
sa on
iestet-

lautetta. Jokainen rasti oli hieman erilainen ja oli sekaan eksynyt myös rasti, jolla ei tarvinnut käyttää mitään voimakeinoja, tai ainakin niin oli tarkoitus... Kokonaisuudessaan kurssi oli todella hyvä ja kouluttajat mitä parhaimpia. Aina-kin allekirjoittaneelle tuli vastaan paljon uusia asioita ja vanhan kertausta. Seuraavaa kertaa odotellessa, kertaushan on opintojen äiti.

Voimankäyttö kolmosessa hikoiltiin tasoammunnoissa

Voimankäyttöharjoitus alkoi omalta osaltani ilmoittautumisella Hälvälässä klo 17.00, jonka jälkeen kuittasimme tarvittavat välineet harjoitusta varten. Harjoituksen kouluttajina toimivat yliluutnantti Timo Matilainen, yliluutnantti Jori Luoma-Nirva ja vääpeli Vesa Eerola Voltti-koiransa kanssa. Lauantaina harjoituksen kouluttajaksi liittyi lisäksi vääpeli Mika Pitkänen Nasu-koiransa kanssa.

Alkupuhuttelun jälkeen siirryimme tilanneradalle, jossa Blomsterin Teemun johdolla ammuimme pistoolilla totutautumisammuntoja. Aurinko porotti täydeltä taivaalta, joten hiki virtasi sirpaleliivit päällä. Ammunat päättyivät noin klo 20.00, jonka jälkeen majoituimme mörssäriin. Lauantaina aamiaisen jälkeen, raikkaassa kesäkuun säässä (satoi vettä ja tuuli myrskysi), menimme tilanneradalle jatkamaan ammuntoja. Osasto jaettiin kolmeen osaan, joista yksi osa meni ampumaan tasoammuntoja sinkosektorille Jorin ja Veskun valvonnassa. Kaksi osaa ampuivat erilaisia sovellettuja ammuntoja. Sovellettuja ammuntoja ammuttiin paikaltaan, liikkeestä ja kilven kanssa. Ammuntoja johtivat Mellanen, Tirk-

konen ja Lännpää. Ammuntojen valvojana toimi Matilainen Timppa. Tasoammunnat menivät osalta hyvin ja osalta vähän huonommin. Timo Vento muonitti osastomme jälleen kerran erittäin hienosti koko harjoituksen ajan.

Päivällisen jälkeen osasto jaettiin kahteen osastoon ja harjoitus jatkui huoltoleirissä. Toinen ryhmä harjoitteli kilven takaa vaarallisen henkilön käsityttämistä ja raajalaukauksia. Toinen ryhmä harjoitteli koiramiesten opastuksella rakennuksen tarkastusta ja vaarallisen henkilön kiinniottoa koiraa apuna käyttäen. Koiralla oli sisätiloissa kuonokoppa päässään. Illan harjoitus päättyi siihen, että Juotasniemi halusi välttämättä pukeutua piilopukuun ja ottaa erän Voltin kanssa (hopeaa tuli). Illalla lämmitettiin sauna, saunottiin ja iltapalan jälkeen painuin maate.

Sunnuntaiaamuna siivosimme mörssäriin, jonka jälkeen siirryimme huoltoleiriin, jossa oli harjoituksen sovellettu vaihe. Osasto jaettiin kahteen osaan. Toisesta osastosta tuli muutama maalimies, jotka siirtyivät rakennukseen. Toinen ryhmä tarkasti rakennuksen ja otti vaaralliset henkilöt kiinni. Palautteiden jälkeen vaihdoimme osastoja ja harjoitus toteutettiin uudelleen. Suorituksen jälkeen oli jälleen palautteiden aika. Suorituksissa oli paljon hyvää, mutta paljon on myös parannettavaa, joten lisää näitä harjoituksia. Itse tuloin siihen tulokseen, että hyvin koulutetusta koirasta on korvaamaton apu näissä hommissa. Kaluston huollon ja palautusten jälkeen pääsimme lähtemään kotiin. HYVÄ HARJOITUS.

Teksti Ville Väänänen ja Marko Rekola (vk 3)

Kuvat Arkistokuvia

Kesäyön marssille lähtijät hetki ennen starttia. Arto Tapiomaa ja Sami Väilä kuvassa takana.

TUUSULASSA

Jääkärien jäljillä

TAKAISIN JUURILLEEN Tuusulanjärven maisemiin palannut Kesäyön marssi järjestettiin tänä vuonna 7.-8. kesäkuuta. 17. Kesäyön marssin järjestäjät ja osallistajat kunnioittivat maamme itsenäisyyden merkittävästi vaikuttaneen jääkäri liikkeen synnyn satavuotismuistoa marssin teemassa, joka oli tänä vuonna Jääkärien jäljillä. Kokonaisuudessaan mars-sijoita osallistui neljälle eri reittivaihtoehdolle noin 500. Päijät-Hämeen Maakuntakompaniaa marssilla edusti vain kaksi taistelijaa, Arto Tapiomaa ja Sami Väilä. Molemmat ovat jo kokeneita Kesäyön marssijoita; Artolle tämä oli viides ja Samille neljäs kerta.

Yhteislähtö kaikille reittiosuuksille tapahtui tasan 18.00 Kellokosken soittokunnan soittaessa Jääkärimarssia. Marssimatka Artolla ja Samilla oli 40 kilometriä ja aikaa tähän kului taukoineen noin 8 tuntia.

– Tuusulan reitti oli tähän mennessä mukavin alueen historian johdosta. Kirjailijoiden, taiteilijoiden ja säveltäjien vanhoilla kotinurkilla Tuusulan Rantatiellä ja Järvenpään Ainolassa oli paljon katseltavaa ihan ohikävelijällekin, kertoo Sami.

– Saimme nauttia maisemista, jotka ovat inspiroineet mm. Pekka Halosen maalaamaan, Eino Leinon kirjoittamaan ja Jean Sibeliuksen säveltämään. Matkalla oli hieman taajamaa päällystettyine väyläineen ja paljon rauhallista maaseutumaisesta ympäristöstä, missä saimme kävellä myös hiekkateitä pitkin. Reitti oli kävelyyn sopiva, ilman jyrkkiä nousuja ja laskuja, ja toteutettu yhden kierroksen tekniikalla, hän kuvailee.

Molemmat olivat tyytyväisiä marssin järjestelyihin. Liikenteenohjaajia oli sopivasti ja reitti oli merkitty riittävän selkeästi. Arto kertoo, että fiilis oli hyvä koko matkan. Sade ennen marssin alkua oli puhdistanut sekä hapettanut ilmaa. Marssin aikana sää oli paras mahdollinen eli selkeä ja aurinkoinen. Myös Samin mielestä marssin aikana oli hyvä tunnelma. Ennen marssia aika kului lähinnä lepäillessä ja seurattessa lähtöpaikan yleistä tohinaa. Loistava kesäsää nosti iloisen ilmeen kaikkien osallistujien kasvoille.

– Matkan varrella saimme kannustusta myös vastaantulijoilta. Marssin loppuvaiheessa väsymys alkoi vaikuttaa, mutta huoltopisteet oli sijoitettu sopivin välimatkoin lyhyitä taukoja varten, Sami kertoo.

Sami kritisoi kuitenkin huoltopisteiden tarjoilua ja toivoo, että tarjolla olevat tuotteet ilmoitettaisiin etukäteen, jotta marssijat voisivat varautua paremmin omilla eväillä.

– Mukana marssimassa oli myös 93-vuotias sotaveteraani, joka marssi seurueensa kanssa 30 kilometrin kierroksen, kertoo Sami.

Siinäpä on meille kaikille kunnan esimerkki! Maaliin tullessaan veteraani oli saanut ansaitut aplodit. Arton mielestä osallistujia oli ihan hyvä määrä, mutta laji voisi kiinnostaa suurempaakin osaa kansasta, etenkin maakuntakompanialaisista. Kaikki mukaan, kun marssi järjestetään ensi kesänä Turussa!

Teksti ja kuva Jenni Paasio

MAANPUOLUSTUSPÄIVÄ *Padasjoella*

PERINTEISEKSI MUODOSTUNUT Padasjoen Maanpuolustuspäivä oli sijoitettu taas samalle päivälle Padasjoen Sahtimarkkinoiden kanssa. Tällä kertaa saimme näkyvyyttä ja kuuluvuutta, kun Varusmiessoittokunnan Show Band esiintyi markkinaväelle. Esitys ei jättänyt ketään kylmäksi vaan sai temmattua musiikkiin mukaansa niin kuulijakunnan nuorimmat kuin vanhemmankin väen. Nuoret taiteilijat saivat ansaittua kiitosta esiintymisen jälkeen. Yleisön joukosta pystyi bongaamaan ainakin kaksi kenraalikuntaamme kuuluvaa henkilöä.

Kalustoesittely sekä ammunta vetivät tasaisesti väkeä teltoille. Samalla markkinoitiin mahdollisuuksista osallistua reserviläistoimintaan kaikissa eri yhdistyksissä, sillä esillä oli niin MPK:n, RUL:n ja RES:n ja ResUL:n toimintamuodot. Näkyvimmän roolin saivat maakuntajoukot, sillä osaston vetäjät olivat pääsääntöisesti komppaniamme taistelijoita.

Sotilaskotiauto Sotka saapui paikalle turvallisesti kuljettajanaan yksikköme vakiokaartiin kuuluva kers Mähönen. Sotilaskodin tuttu munkkikahvi maistui markkinaväelle helteisessä säässä. Maanpuolustushengen ylläpitämiseksi teimme pitkiä päiviä, mutta innostuneen yleisön palaute ja antamuksella mukana olleiden henkilöiden työpanos palkitsevat tehdyn työn. Kuvat omalta osaltaan kertokoot markkinoiden tunnelmasta.

Teksti ja kuvat Heikki Koskinen

[tulevia tapahtumia]

Lihaskuntotestit ja cooperit 2014

Päivät ovat korvamerkitty joukkueittain ja joukkueenjohtajat huolehtivat joukkueensa paikalle. Mikäli päivät eivät jollekin sovi, on toki mahdollista tehdä testit muinakin kuin oman joukon testauspäivinä. **MUITA TESTAUSPÄIVIÄ EI TULLA JÄRJESTÄMÄÄN!!!**

LKT 14.9. sunnuntai klo 18.00 Komento/Huolto
LKT 19.10. sunnuntai klo 18.00 rästitestit
LKT 23.11. sunnuntai klo 18.00 rästitestit

COOPER 6.9. lauantai klo 11.00 Komento/Huolto

Lihaskuntotestit pidetään rykmentin palloiluhallissa. Cooperin testit pyritään pitämään Radiomäen kentällä, vaihtoehtoinen paikka on Pikku-vesijärven ranta.

Maakuntakomppanian kuukausipalaverit

Kuukausipalaverit pidetään Hämeen Rykmentin Esikuntaeskadroonan auditoriossa klo 18.00 alkaen, ellei muuta ilmoiteta.

To 16.10
Varalla mikäli tarvetta ilmenee to 13.11.

Tough Viking -esteratakilpailu

Tough Viking on Pohjoismaiden suurin esteratakilpailu, joka pidetään Helsingissä Kaisaniemen alueella lauantaina 6.9.2014. Helsingin maakuntakomppania on haastanut Päijät-Hämeen taistelijat mukaan.

Lisätietoa jari.kannela@maakuntakomppania.fi

MPK:lla järjestyksenvalvojan koulutusta

1. Järjestyksenvalvojan kertauskoulutus
Aika: lauantaina 27.09.2014

2. Järjestyksenvalvojan peruskoulutus:
Aika: kahtena viikonloppuna 11.-12.10. ja 18.-19.10.2014

Maanpuolustusseminaari

Lahden Kadettiipiiri, yhdessä Päijät-Hämeen aluetoimiston kanssa, järjestää maanpuolustusseminaarin Päijät-Hämeen vapaaehtoisen maanpuolustuksen järjestelyistä vuonna 2015 ja sen jälkeen. Tilaisuus alkaa Hennalan kasarmialueella Hämeen Rykmentin esikunnan auditoriossa torstaina 11.9.2014 klo 18.00. Tilaisuus on avoin kaikille asiasta kiinnostuneille.

O P P I A

ikä kaikki

PAROLANNUMMELLA ALKOI aikuisuus. Panssariprikaatissa 1992-93 varusmiespalveluksensa suorittanut Ari Kahrola opiskeli lukion jälkeen insinööriksi ja neljän vuoden iloisen ja vapaan opiskelijaelämän jälkeen astui palvelukseen 22-vuotiaana ja kasvoi aikuiseksi. Arille vajaa vuosi Parolassa oli melkoinen oppimiskokemus; oli hyväksyttävä, että on asioita, mitä pitää tehdä, eivätkä ne kaikki välttämättä ole kivoja asioita.

– Lattian joutuu moppaamaan, vaikkei haluaisikaan, muistellee Ari naureskellen.

Armeijassa Ari kiinnitti ensimmäistä kertaa huomiota siihen, millaisia ryhmänjohtajia esimerkiksi alikessut olivat. Toiset olivat uransa huipulla, kun oli kaksi kulmarautaa kauluksessa, mutta oli myös niitä, jotka ymmärsivät tehtävänsä syvemmin, vaikkei syväjohtamista silloin vielä koulutettukaan. Kotiutumisen 11 kuukauden jälkeen tapahtui aliupseerina ja yhdistelmäkortillisenä panssarivaunuasentajana.

Varusmiespalveluksensa jälkeen Ari jäi kilita-aktiiviksi ja oli Panssarikillan Päijät-Hämeen osaston sihteerinä 6 vuotta ja varapuheenjohtajana 2 vuotta. 2000-luvun alussa Lahdessa oli Suurmessut ja Panssarikilta osallistui messuihin. Ari oli mukana messuesittelijänä ja kertoo hymyillen:

– Meillä oli vitriini, jossa oli puolustusvoimien käytössä olevien vaunujen pienoismalleja. Koska yhtään aitoa vaunua

ei ollut saatu paikalle, jouduin kertomaan, että meillä on tällaisia, mutta paljon isompia (levittää käsiään). Vähän kuin olisi kalajuttuja kertonut.

Kiltatoiminta ei kuitenkaan tarjonnut mitään maanpuolustuksellisia haasteita, joten niitä oli etsittävä muualta.

”Joku ihmeen Maakki”

Ari on tehnyt 20 vuotta vapaaehtoista nuorisotyötä ja aikoinaan hän oli turvallisuusvastaavana Liipolassa pyörivässä kids action night -toiminnassa. Oman ammattitaidon kehittämisen (ja juridisen turvan) takia Ari halusi järjestysmiesluvat. MPK:lla olikin sopiva kurssi, jolle hän ilmoittautui. Kursilla oli joku ihmeen Tommi Tenhu voimankäyttökouluttajana, ja kun järkkäluvut sitten oli saatu toukokuussa 2009 kuntoon, Ari kuuli, että on olemassa joku ihmeen Maakki ja niillä on joku ihmeen voimankäyttöviikonloppu JV-kurssin jälkeen ja siitä se sitten lähti. Yhteys Tenhuun ja piakkoin postiluukkuun kolahtikin kova kertausharjoituslappu, eikä niiden tuloa ole sen jälkeen voinut estää. Sitoumuskin kirjoitettiin syksyllä -09.

– Maakuntakomppania on ollut juuri sitä, mitä olen aina halunnut, Ari toteaa.

Muistoja harjoituksista Arilla riittää. Kaikille muistoille ei tämä lehti riittäisi, joten lyhyesti voisi ilmaista, että jokainen harjoitus on ollut omanlaisensa. Harjoitukset eivät ole tois-

taneet itseään, eikä voi oikeastaan sanoa, että olisi ollut yhtään huonoa tai tyhmää harjoitusta. Jokaisesta harjoituksesta on jäänyt käteen jotain uutta. Ainutlaatuisimpia ovat olleet tehtävät sotilaspainin sekä sotilas-5-ottelun MM-kisoissa. Nämä tällaiset harjoitukset poikkeavat niin paljon normaalista varusmies- tai reserviläistoiminnasta.

Aamuja on ehtinyt kertyä enemmän kuin uskaltaa laskea

Ari on ollut tyytyväinen oloonsa komentojoukkueessa ja tilannekeskuksessa.

-Vaikka se onkin enemmän tietokoneilla taistelemista tai joskus jopa niiden kanssa taistelua, niin siellä saa äärettömän hyvän kokonaiskuvan siitä, miten komppania toimii. Tiedonkulku, tilannekuvan ylläpito ja viestittämisen merkitys ovat sellaisia asioita, joita olen voinut hyödyntää muillakin elämän osa-alueilla, pohtii Ari, ja jatkaa:

– Asiat pitää aikatauluttaa, ja niiden pitää mielellään toimia suunnitelmallisesti, mutta toisaalta ei saa olla suunnitelmien vanki, vaan pitää pystyä toimimaan tarvittaessa nopeasti jopa puutteellisilla tiedoilla.

Jatkuva kouluttautuminen on antanut monenlaista konkreettista hyötyä ja siihen käytetty aika on maksanut itsensä takaisin moninkertaisesti. Aamuja ei ole tullut laskettua, mutta niitä on kertynyt roimasti sekä kovista että vapaaehtoisista harjoituksista ja MPK:n kurseista.

-Tässä on nähtävissä kasvupolku. Eli silloin, kun tulin Maak-
Kiin niin sain ensin olla hetken aikaa jääkärijoukkueessa ja siitä siirryin komentojoukkueeseen, ja nyt pikkuhiljaa pääsen tekemään sellaisia asioita, että muut pääsevät treenaamaan ja itse vastaan siitä arjesta ja olen siinä mukana, Ari kertoo.

Muutama vuosi sitten Ari suoritti myös aliupseerista upseeriksi reservissä -täydennyskurssin Haminassa. Yhdeksän kuukauden koulutus on ainoa asia, jonka eteen Ari sanoo oikeasti joutuneensa tekemään töitä. Aamuja Haminassa kertyi 37.

Aamuja Arille on kertynyt roimasti erilaisista harjoituksista, mutta kaikki käytetty aika on maksanut itsensä takaisin. Tässä Ari toinen vasemmalta Komppanian perustaistelumenetelmät -harjoituksessa keväällä 2012.

Tähän on lisättävä vielä monet opiskelutunnit kotona, jotta ymmärtää kurssin suuren työmäärän.

Vaikka lukijasta saattaa vaikuttaa siltä, että Arille ei juuri jää aikaa vapaaehtoisen maanpuolustusharrastuksen ulkopuoliseen toimintaan, niin päivätyöt mukavassa työpaikassa, perhe ja liikunta täyttävät ne loput vapaa-ajan ongelmat. Kahvakuulakouluprojekti odottaa, vaikka kuulien kanssa Ari on ”leikkinytkin” jo puolentoista vuoden ajan. Lapsetkin on aktivoitu mukaan hölkkälenkeille joko pyörällä tai jalan. Ja jos joskus ei ole mitään muuta tekemistä, niin lukeminen ja pienoismallit ovat mieluista puuhaa Arille.

Muutoksen tuulet

Kaikki saatu koulutus ja sen hyötykäyttö myös siviilipuolella ovat kuitenkin vain sekundäärisiä syitä toiminnassa jatkamiselle. Tärkein syy, miksi Ari haluaa olla mukana viiden vuoden jälkeenkin, on äärettömän hyvä porukka. Paras porukka, jossa Ari on ikinä ollut mukana. Tietysti asiaan vaikuttaa myös se, että kaikella tällä touhulla on oikeasti tarkoitus.

Puolustusvoimauudistuksen myötä myös maakuntajoukkojen toiminta muuttuu. Komentojoukkueessa olollekin on tätä myötä sanottu hyvästit ja Arin toimenkuva on muuttunut. Ari ei monella sanalla halunnut kuvailla vielä tässä vaiheessa uutta sijoitustaan.

– Nyt kun tätä paikallispataljoonaa ollaan muodostamassa, niin kasvupolku on löytynyt tämän uuden organisaation laajentumisen myötä, hän muotoilee.

Rykmentin lakkauttaminen vuodenvaihteessa tuo uusia haasteita materiaalin ja tilojen suhteen komppanian toiminnalle. Arin mielestä tilanne edellyttää entistä enemmän suunnitelmallisuutta.

– Kunhan me hoidamme asiamme yhdessä hyvin, ja tsemppaamme, että pääsemme murrosvaiheen yli, sekä löydämme uudet toimintatavat, niin miksi emme pystyssä pysyisi. Toki Hälvälän käyttöön jääminen helpottaa hieman tilannetta. Yhteisen hiileen puhaltaminen on nyt erityisen tärkeää.

Aktiivinen joukko jatkossakin

– Hennalan porttien lopullisen sulkeutumisen jälkeen vapaaehtoisen maanpuolustuksen kannalta me olemme avainasemassa, jotta reserviläistoiminta jatkuu aktiivisena. Jos maakuntakomppania ei ole jatkossa aktiivinen, niin kuinka paljon perusreserviläinen käy enää tekemässä yhtään mitään, Ari pohtii.

Toiveena Arilla on, että saisimme aikaiseksi jotain omaehtoistakin toimintaa säännöllisesti eikä vain silloin tällöin. Joskus on ollut viestiliikenne- ja johtamisharjoituksia arki-iltaisain tai viikonloppuisin. Kommunikaatio- ja toimintatapojen ylläpito erilaisilla taktisilla peleillä oman tehtävän ympärille rakennettuna olisi mielenkiintoista. Lopuksi Ari halusi (lue: toimittaja vaati) vielä kommentoida näin:

– Innolla talven harjoituksia odottaen, muistakaa tulla mukaan!

Teksti Jenni Paasio

Kuvat Kaarina Honkalampi ja Ari Kahrola

VARMISTIN 2014

© Päijät-Hämeen Maakuntakomppania